

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 28.

Tiende Session.

21de Møde.

Tirsdagen den 9de Novbr.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Men dernæst ville de forskellige Forhold kunne medføre ganske forskellige Resultater for de forskellige Byer. Der vil være nogle Byer, der — som Stagen — med største Lethed ville kunne underkastes alle de Bestemmelser, der gaae ud paa at tilvejebringe det fornødne Lustrum imellem Bygningerne, men som ville have overmaade ondt ved, som ubetinget Regel, at fyldestgjøre Fordringen om Grundmuur, hvilket i mange andre meget mindre Byer ikke vil have den allermindste Vanskelighed. Det vil paa sine Steder være overordentlig vanskeligt at overholde Bestemmelsen om Gadernes Brede, paa andre Steder vil det ikke medføre den mindste Ulempe. Udvalget har derfor troet, at det var den henstigtsmæssigste Maade at overdrage det til Communalbestyrelsen og til Justitsministeren at blive enige om, hvilke Bestemmelser af Loven der ikke skulle finde Anvendelse paa enkelte af Byerne, som altsaa kunne være enten store eller smaa, for en By nogle Paragrapher, for andre Byer andre, og skjøndt det er en meget stor Fuldmagt, der saaledes gives Justitsministeren, troe vi dog, at der ikke kan være den mindste Betænkelighed derved, da han dog paa en Maade ex officio vil være paa den strengere Side, og altsaa ikke vil meddele Fritagelse for visse Partier af Loven for visse Byer, uden at der er skellig Grund dertil. Ved Siden deraf indeholder Paragraphen en Ret til, at dispensere in con-

creto. Denne har langt større Betænkelighed, fordi der kunne de personlige Ansvar og Hensyn søge at skaffe sig Indflydelse; men ligesom Loven ikke kan undvære et saadant Correctiv, navnlig efterat alle Amtsdispensationer saagodt som ere udgaaede, troer man i den nævnte Embedsmands høie Stilling og Ansvar at kunne finde tilstrækkelig Garanti for ogsaa at turde tilstaae denne Ret, dog med den Tilføjning, som allerede stod i § 57, at det kun kan skee, hvor Lovens Diemed paa anden Maade kan opnaaes, hvor der altsaa for at fritages for at opfylde visse Forpligtelser, tilbydes, om jeg saa maa sige, et Equivalent. Ved § 71 kan der naturligviis aldeles ingen Betænkelighed findes; den gaaer ud paa, at, ligesom enkelte Kjøbstæder ikke ville kunne bære den hele Lov, som dog skal gives for dem alle, saaledes vil der være nogle, som ikke kunne nøies dermed, og i saa Tilfælde, naar Communalbestyrelsen andrager derpaa og Justitsministeren samtykker derti, kunne faae Tillægsbestemmelser, dog som et Maximum det, der indeholdes i Byggeloven for Kjøbenhavn. Om den lille Tilføjning om, at Loven af 12te Januar dette Aar ophæves, er nødvendig veed jeg ikke; jeg skal oppebie, hvad den ærede Justitsminister derom vil ytre, ligesom jeg skal forbeholde mig forinden tredie Behandling at bringe det Spørgsmaal under Overveelse, om der ikke vilde være at tilføie en Bestemmelse om, at Reglerne for Landbygninger skulle finde Anvendelse paa de Dele af Kjøbstadgrunden, som efter Definitionen i § 1 ikke ere inddragne under selve Loven. Jeg maa i det Hele bede det høitærede Thing at være forberedt paa, at der maaskee til tredie Behandling vil fremkomme flere Endringsforslag, end der i Reglen